

Mr. von Derviez bref har jag äran återställa – och framhårdar med djupaste Vörndnad

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 6 Febr. 1863.

10 **116** *J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 15.II 1863*
RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve!

Jag har haft äran mottaga ett meddelande, som ålägger mig den angenäma pligten att på det vörndadsfullaste tacka Högvälborne Herr Grefven för detta nya vedermåle af välvilja och förtroende. Ödmjukt vågar jag anhålla, att Högvälborne Herr Grefven icke måtte med ovilja anse, att jag trott mig / icke / böra begagna det anbud, denna oförtjenta godhet beredt mig.

20 Mina skäl äro förnämligast:

1:o att jag verkligen icke duger för muntliga framställningar och debatter och derföre icke kan hoppas, att såsom Landtdags-representant i någon större mon gagna,

2:o att deremot *hvarje* mig tillfallande yttre utmärkelse paralyserar min publicistiska verksamhet, emedan den gifver illviljan tillfälle att sätta motiverna för mitt handlingssätt i fråga.

3:o att fattigdom passar illa tillsamman med nytt adelskap, utan traditioner och utan släktskapsförbindelser; mina barn, jag har fyra söner, kunna nu ingå i hvilket ärligt handverk som helst; såsom frälsemän skulle de finna sig tryckta af en sådan ställning.

30 Måtte Högvälborne Herr Grefven i dessa skäl finna en anledning att icke illa upptaga mitt förfarande i denna sak, utan äfven i framtiden förunna mig det af mig högt värderade förtroende, hvarpå jag haft lyckan erfara så många bevis.

Med djupaste vörndnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

40 Helsingfors den 15:e Februari 1863.

117 *J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN*
2.III 1863

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Käre Broder!

50 Tack för Din beredvillighet att befordra en god sak och att hjälpa mig från mitt åtagande för densamma.

Helsa också broderligen den hedersvännen Willgrén, af hvars vänfasta hand jag äfven förut röjt spår i det goda, som vederfarits mig från Uleåborg.

Härjemte sänder jag 5 stycken aktiebref. Att företaget blir vinstgivande för aktionärerna, lär icke vara värdt att tala om. likväl kan det vara godt att hafva lapparne i behåll, emedan de gifva rätt att tillse, att tidningen icke må falla i dåliga händer,

Det gör mig ondt att höra, att Du, Käre Broder haft det så sjukligt och bedröfligt. Hoppas dock, att alla nu äro friska och raska.

I mycket bekymmer eljest, har jag dock haft den glädjen att för mig och barnen behöfva hvarken läkare eller aptek. Det har nu så fortfarit i 6 års tid. Gud låte det räcka!

Framför min hjertliga helsning till Din kära Fru och till dem af barnen, som minnas farbror. 10

Med oförändrad broderlig tillgifvenhet – Undertecknar

Joh. Vilh. Snellman

H:fors d. 2:a Mars 1863.

118 J. V. SNELLMAN – A. C. VON ESSEN 16.III 1863 RA, JVS samling

20

till Anna.

Käraste Syster!

Jag skrifver blott några ord. För det första: ett litet bidrag för vår styfmor.

För det andra den underrättelsen, att jag icke slipper från Senaten.

Den saken är nu afgjord. Jag kan säga, att Hans Majestät tagit sitt ord tillbaka. Ty jag hade för 8 månader tillbaka loftat, att få stanna vid mina böcker. Men nu tillfrågades jag åter, på Hans Majestäts befallning, utan att någon hos honom väckt förslag derom. Det var omöjligt att vägra. Jag måste underkasta mig; ehuru Gud skall veta, att jag gör det motsträfvigt och med bekymmer. 30

Jag kan gissa, att anledningen var ett utlåtande, som af mig infordrades, och som Kejsarn läste. Man har också redan länge för Kejsarn öfversatt yttranden i Litteraturbladet.

Blott få veckor förut hade jag afslagit tillbud af adelskap. Det gjordes, för att få mig in i Landtdagen, dit jag eljest icke kommer. Desto svårare hade jag, att nu åter säga Nej. 40

Man gör sig öfverdrifna föreställningar om min förmåga. Det hjälper icke, att jag på det upprigtaste försäkrat, att, om jag kan duga till något vid mitt skrifbord, så duger jag likväl icke vid ett embetsbord. Men det hjälper icke. Och jag får väl upplefva det, att man säger, att jag på den nya platsen varit skral. Det kostar på – icke blott för min fåfängas skuld, utan emedan det för landets bästa icke borde kunna sägas om någon på den platsen. Det skämmer också ut lärdomen och professorerna.

Otto får nog lätt uppskof med lånet af kronan. Man håller på inbetalning i Juni endast för de rika köpmännen, i synnerhet i Wiborg. 50

Men till ansökningen bör biläggas en fullständig redogörelse för affären. Äfven missödet med den haverierade lasten är det godt att nämna. Så beklagligt, att denna olycka skulle träffa!

Rekommendation från Guvernören vore god att hafva. Låt mig veta när ansökningen kommer in,